

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองที่มีความสำคัญอันเนื่องมาจากการปกครองโดยชนหมู่มาก ที่มีลักษณะพิเศษที่เปิดโอกาสให้ประชาชนแต่ละคนมีส่วนในการกำหนดนโยบายในการปกครองบ้านเมือง โดยผ่านผู้แทนคือนักการเมืองที่เสนอตัวเข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชนในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้บัญญัติในหมวดที่ 14 ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 282 วรรค 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาในพื้นที่ มาตรา 283 วรรค 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวม (ศิริลักษณ์ ทราบเหนือ, 2552: 2)

การกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจเพื่อแบ่งอำนาจหน้าที่และจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ประกอบกับ ในมาตรา 284 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นจะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่รัฐ ต้องให้ความเป็นอิสระตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นเอง เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารการจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง โดยให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่ และจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองซึ่งสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลหรืออบต. เป็นรูปแบบหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยพิจารณาจากความครอบคลุมของพื้นที่ของประเทศและจากจำนวนประชากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องให้บริการการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยตรงดังจะเห็นได้ว่า มาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา 68 ของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้กว้างขวางมาก และเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในแทบทุกด้าน อันได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม 4) ด้านการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น 5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6) ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลอาศัยงบประมาณและรายได้จาก 3 แห่งด้วยกัน ได้แก่ 1) รายได้ที่ได้จากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ 2) ภาษีประเภทต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นต้น และ 3) รายได้ที่หน่วยงานอื่นมีหน้าที่จัดเก็บเพิ่มให้จากภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ภาษียรถยนต์ และค่าธรรมเนียมล้อเลื่อน เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดการ จึงทำให้เกิดการเลือกตัวแทนของประชาชนเข้ามาเป็นผู้บริหาร เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนำมาสู่แข่งขันกันทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง มีการตั้งกลุ่มการเมืองต่างๆ เพื่อเสนอตัวเข้ามาบริหารงานใน อบต. จนเกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มเกิดขึ้น ส่งผลต่อการดำรงอยู่ของประชาชน ตั้งแต่ในระดับครอบครัวไปถึงระดับชุมชน เกิดการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย โดยมีสาเหตุของความขัดแย้งคือผลประโยชน์และการสนับสนุนกลุ่มของตนเองในการเลือกตั้ง ซึ่งปัญหาความขัดแย้งดังกล่าวยังส่งผลกระทบในระยะยาวไปจนถึงหลังมีเลือกตั้งเสร็จสิ้น และกลายเป็นปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในตำบลที่ยังต้องการหาทางออก

องค์การบริหารส่วนตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีพื้นที่ในเขตรับผิดชอบจำนวน 45.6 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 9 หมู่บ้านมี ประชากรจำนวน 4,333 คน โดยยกฐานะมาจากสภาตำบลเมื่อ พ.ศ.2540 ในครั้งแรกมี กำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นสมาชิกสภา อบต. โดยตำแหน่ง ให้กำนันเป็นประธานกรรมการบริหาร โดยตำแหน่งและมีสมาชิกสภา อบต.ที่มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คน ในปี พ.ศ.2544 ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภา อบต. หมู่บ้านละ 2 คน โดยให้สมาชิกสภาคัดเลือกผู้ที่มาดำรงตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหาร และกรรมการบริหารจากสมาชิกสภาด้วยตัวเอง และคัดเลือก ประธานสภา รองประธานและเลขานุการ หรือที่เรียกว่าการเลือกตั้งโดยอ้อม พ.ศ.2548 ได้มีการเลือกตั้ง นายก องค์การบริหารส่วนตำบลมาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงและเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ 2 คน รวม 18 คนเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลขี้เหล็ก เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก และมีพื้นที่แคบ ประชาชนในพื้นที่ยังมีความสัมพันธ์กันแบบระบบเครือญาติ ในระบบการเลือกตั้งทางอ้อมผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งส่วนใหญ่ เป็นบุคคลที่มีเครือญาติมากหรือเป็นบุคคลที่ ประชาชนในหมู่บ้าน/ตำบล ให้ความเคารพนับถือ มีการแข่งขันกันทางการเมืองไม่มากนัก ใน ปัจจุบันการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ.2546 ได้กำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรงจากประชาชนตามกฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ทำให้เกิดการแข่งขันกันสูงทางการเมืองและเกิดการแบ่งฝ่ายกันอย่างชัดเจน ซึ่งประชาชนในท้องถิ่นเดิมมีความสัมพันธ์กับแบบเครือญาติเริ่มเกิดการขัดแย้งกันขึ้น แบ่งฝ่ายกัน หรือมีการเลือกข้างตามกลุ่มการเมืองที่ตนสนับสนุนอยู่ แม้กระทั่งคนในครอบครัวเดียวกันยังแบ่ง ฝ่ายเลือกข้างการเมือง ระดับการศึกษาของประชาชนก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ผู้สมัครนำมาใช้เป็น เครื่องมือในการโน้มน้าวจิตใจ เพราะประชาชนไม่มีระดับการวิเคราะห์เหตุผลในการคัดเลือก ผู้สมัคร รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้สมัครใช้เป็นกลยุทธ์ในการหาเสียง

โดยบิดเบือนจากความเป็นจริง ประชาชนเองเมื่อได้รับข้อมูลข่าวสารที่ผิดๆไม่มีการวิเคราะห์หรือติดตามข้อมูลข่าวสารจากทางราชการจริงๆจึงตกเป็นเครื่องมือของผู้สมัคร นอกจากนี้ นักการเมืองระดับชาติหรือพรรคการเมืองระดับชาติยังเข้ามามีบทบาทสนับสนุนกลุ่ม การเมืองท้องถิ่น เช่น ให้การสนับสนุนเงินในการหาเสียงเลือกตั้งแก่กลุ่มการเมืองท้องถิ่นเพื่อ ผลประโยชน์ใน การสร้างฐานการเมืองให้แก่ตนเองหรือพรรคการเมืองระดับชาติ จนเกิดการ ครอบงำนโยบายของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ดังนั้นแทนที่จะได้นักการเมืองท้องถิ่นที่เป็นตัวแทนของ คนในท้องถิ่นเอง แต่กลับได้นักการเมืองที่เป็นตัวแทนของนักการเมืองหรือพรรคการเมือง

ระดับชาติ ซึ่งมีการแบ่งขั้วกันอย่างชัดเจน และปัจจุบันปัญหาดังกล่าวมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นทำให้ประชาชนแตกแยกทางความคิดการขัดแย้งเชิงความคิดของประชาชนในท้องถิ่นนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ประชาชนเกิดความแตกแยก แบ่งฝ่าย ซึ่งเกิดจากผลของการเลือกตั้งซึ่งมีทั้งผู้แพ้และผู้ชนะทำให้การพัฒนาท้องถิ่นไม่ได้รับความร่วมมือจากอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของท้องถิ่นและเกิดผลเสียหายต่อประชาชนโดยรวมด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุ ผลกระทบ และแนวทางแก้ไขความขัดแย้งของประชาชนจากการเลือกตั้งผู้บริหาร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่องค์กร การบริหารส่วนตำบลชี้เหล็ก อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผลการวิจัยนี้เชื่อว่าจะทำให้ได้ทราบถึงสาเหตุความขัดแย้ง ผลกระทบและแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อจะได้นำผลของการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการขัดแย้งของประชาชนท้องถิ่นตำบลชี้เหล็ก อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาของประชาชนที่เกิดจากการเลือกตั้งท้องถิ่นอื่นๆ

คำถามการวิจัย

คำถามที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การบริหารบริหารความขัดแย้งของประชาชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่น กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลชี้เหล็ก อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่มีดังต่อไปนี้

1. สภาพการณ์ความขัดแย้งจากการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลชี้เหล็ก อำเภอมะนังเป็นอย่างไร
2. ความขัดแย้งของประชาชนและกลุ่มองค์กรชุมชนในเขตพื้นที่องค์กรการบริหารส่วนตำบลชี้เหล็ก อำเภอมะนัง จากการเลือกตั้งท้องถิ่นก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านการเมือง มีการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านสังคม คนกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว ด้านวัฒนธรรม คนในชุมชนขาดความนับถือผู้อาวุโส เป็นต้น
3. มีแนวทางและวิธีการอย่างไรในการจัดการความขัดแย้งของประชาชน กลุ่มองค์กรชุมชนที่เกิดจากการเลือกตั้งท้องถิ่นมี

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การบริหารบริหารความขัดแย้งของประชาชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่น กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการณ์ความขัดแย้งของประชาชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากความขัดแย้งของประชาชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของประชาชนในพื้นที่ที่เกิดจากการเลือกตั้งท้องถิ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับสำหรับงานวิจัย เรื่องการบริหารบริหารความขัดแย้งของประชาชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่น กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่มีดังต่อไปนี้

1. ทราบถึงสภาพการณ์ความขัดแย้งของประชาชนและทราบถึงผลกระทบที่เกิดจากความขัดแย้งของประชาชนที่เกิดจากการเลือกตั้งท้องถิ่น
2. ได้รับทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของประชาชนที่เกิดจากการเลือกตั้งท้องถิ่นในพื้นที่
3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของประชาชน กลุ่มองค์กรชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงองค์การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบอื่นๆ สามารถนำองค์ความรู้ที่เป็นข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ได้ตามความเหมาะสมสอดคล้องตามสภาพการขององค์กร

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารจัดการความขัดแย้งของประชาชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่น กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลจีเหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลจีเหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

2. ขอบเขตด้านประชากร

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร สมาชิกสภาอบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตัวแทนส่วนราชการในพื้นที่ ผู้นำชุมชน กลุ่มต่างๆประกอบด้วย กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่ม อสม. และกลุ่มเยาวชน และประชาชนซึ่งเป็นผู้ที่มีความสนใจในเรื่องการเมืองท้องถิ่น จำนวนทั้งหมด 60 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการความขัดแย้งของประชาชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่น กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลจีเหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้คือ 1) ศึกษาสภาพการณ์ความขัดแย้งระหว่างบุคคลต่อบุคคล สมาชิกภายในครอบครัว ครอบครัวต่อครอบครัว บุคคลต่อ กลุ่ม/ องค์กร กลุ่ม / องค์กรต่อ กลุ่มองค์กร และมูลเหตุของปัญหาของประชาชนและกลุ่มองค์กรชุมชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่น 2) ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากความขัดแย้งของประชาชนและกลุ่มองค์กรชุมชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่นในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลจีเหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการเมืองการปกครอง ด้านเศรษฐกิจในชุมชน ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม 3) ศึกษาแนวทางในการจัดการความขัดแย้งของประชาชน กลุ่มองค์กรประชาชนในพื้นที่ที่เกิดจากการเลือกตั้งในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจีเหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ตามแนวทางการหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง แนวทางการปรองดอง แนวทางการประนีประนอม การแข่งขันเชิงสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

4. ข้อจำกัดงานวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีข้อจำกัดเท่านี้ ด้านพื้นที่ คือ ศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลจีเหล็ก อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น และเป็นปัญหาความขัดแย้งของประชาชนกลุ่มองค์กรชุมชนจากการเลือกตั้งท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจีเหล็ก อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ เท่านั้น และมีข้อจำกัดด้านการเก็บข้อมูล ทั้งนี้เนื่องมาจากการเกี่ยวข้องกับกลุ่มการเมืองจึงค่อนข้างยากต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลและอาจทำให้ข้อมูลที่ไม่ครอบคลุมและสมบูรณ์เท่าที่ควร ด้วยเหตุผลข้อจำกัดของการวิจัยด้านพื้นที่ และข้อจำกัดด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงทำให้ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้อาจไม่ครอบคลุมกว้างขวางและครอบคลุมในหลายมิติ จึงอาจทำให้การนำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ รวมทั้งองค์กรที่เกี่ยวข้องไม่สอดคล้องและเป็นประโยชน์เท่าที่ควร

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดนิยามขอบเขตหรือความหมายของคำศัพท์เฉพาะดังนี้

การจัดการความขัดแย้ง หมายถึง แนวทางวิธีการจัดการความขัดแย้งของประชาชน/กลุ่มองค์กรในชุมชนที่เกิดจากการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นเช่นการเลือกตั้งนายกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจีเหล็ก และการเลือกกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ลดลงหรือหมดไป

สภาพการณ์ความขัดแย้ง หมายถึง ความไม่ลงรอยกันในเป้าหมาย และการตีความข้อมูลข้อเท็จจริงไม่เหมือนกันจึงทำให้เกิดสภาวะไม่เห็นพ้องต้องกันของประชาชนในการเลือกตั้งท้องถิ่น ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจีเหล็ก ซึ่งประกอบด้วย ความขัดแย้งระหว่างบุคคลต่อบุคคล สมาชิกในครอบครัว ครอบครัวต่อครอบครัว บุคคลต่อกลุ่มองค์กร องค์กรต่อกลุ่ม และองค์กรต่อกลุ่มองค์กร

มูลเหตุปัญหา หมายถึง สาเหตุหลักที่นำไปสู่ความขัดแย้งของประชาชนและกลุ่มองค์กรในตำบลจีเหล็ก อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ประกอบด้วย การได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองการปกครอง การเลือกตั้งอย่างไม่เพียงพอและไม่เป็นจริง ทศนคติต่อนักการเมืองและกลุ่มการเมือง ผลประโยชน์ต่างตอบแทนจากการเลือกตั้ง และระบบอุปถัมภ์ในรูปแบบเครือญาติ

ผลกระทบ หมายถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชน กลุ่มองค์กร และชุมชนทางด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นผลของความขัดแย้งทางด้านการเมืองและการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น ภายในตำบลจีเหล็ก อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

แนวทางการจัดการความขัดแย้ง หมายถึง กลยุทธ์ที่จะทำให้ความขัดแย้งที่เกิดจากการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นลดลงและหมดไปในที่สุด โดยอาศัยหลักและวิธีการลดและหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง การทำให้เกิดการปรองดอง การประนีประนอม ลดการแข่งขัน และสร้างความร่วมมือ

การเลือกตั้งท้องถิ่น หมายถึง การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตพื้นที่ตำบลชี้หลัก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลชี้หลัก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่ม/องค์กร หมายถึงการรวมตัวของประชาชนตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อรวมกันทำกิจกรรมเดียวกันโดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันและให้บรรลุผลเดียวกัน